

Sygn. akt III K 82/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 marca 2023r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w III Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSO Karin Kot

Ławnicy Lidia Popowska, Grażyna Ługowska

Protokolant Małgorzata Zawadzka

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jeleniej Górze Andrzeja Jasieckiego

po rozpoznaniu w dniach 21 września 2022r., 2 listopada 2022r., 9 stycznia 2023r., 20 lutego 2023r., 29 marca 2023r. sprawy karnej

1. S. M. (1) ur. (...) w J.

syna R. i E. z domu M.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocy w ten sposób, że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

2. M. G. (1) ur. (...) w J.

syna P. i M. z domu K.

II. w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. (2) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocy w ten sposób, że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.,

tj. o czyn z art. 280 § 2 k.k.

I. uznaje oskarżonego S. M. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt I części wstępnej wyroku, to jest zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu S. M. (2) karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego S. M. (1) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego N. B. (1) na odległość 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym N. B. (1) przez okres 3 (trzech) lat,

III. uznaje oskarżonego M. G. (1) za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w pkt II części wstępnej wyroku, to jest zbrodni z art. 280 § 2 k.k. i za to, na podstawie art. 280 § 2 k.k. wymierza oskarżonemu M. G. (1) karę 3 (trzech) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. na podstawie art. 41a § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego M. G. (1) zakaz zbliżania się do pokrzywdzonego N. B. (1) na odległość 50 metrów oraz zakaz kontaktowania się z pokrzywdzonym N. B. (1) przez okres 3 (trzech) lat,

V. na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonych S. M. (1) i M. G. (1) solidarnie na rzecz pokrzywdzonego N. B. (1) zadośćuczynienie w kwocie 1000 zł (słownie złotych: jeden tysiąc),

VI. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zwraca (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. dowód rzeczowy wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 737/22, zaś M. G. (1) zwraca dowód rzeczowy wymieniony w wykazie dowodów rzeczowych Drz. 736/22,

VII. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zalicza oskarżonemu M. G. (2) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania w sprawie od dnia 16 grudnia 2021r. godzina 7:40 do dnia 15 marca 2022r. godzina 15:12,

VIII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. H. kwotę 2680 zł, w tym podatek od towarów i usług z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu S. M. (2) z urzędu,

IX. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonych od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym na podstawie art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych nie wymierza im opłat.

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 82/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a			

lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.	S. M. (2)	w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocy w ten sposób, że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem	

		<p>gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.</p>	
2.1	M. G. (1)	<p>w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. (2) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocy w ten sposób, że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł,</p>	

		którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
W dniu 16 grudnia 2021r. N. B. (1) przebywał w kasynie położonym w J. przy ulicy (...) wykonując, w godzinach od 19:00 do 9:00, obowiązki pracownicze na rzecz (...) Sp. z o.o.. Około godziny 3:00 do lokalu przyszedł S. M. (2), który na twarzy posiadał maseczkę z materiału i M. G. (1), który na twarzy miał założony tzw. komin. Mężczyźni usiedli przy automatach do gier. N. B. (1) wyszedł do nich z pomieszczenia gospodarczego i powiedział, że nie posiada pieniędzy, po czym chwilę z nimi rozmawiał oraz poczęstował ich papierosami, przy czym jedynie S. M. (2) skorzystał z tej propozycji. W pewnym momencie M. G. (1) zwrócił się do S. M. (1) ksywą T.. Po upływie około 15 minut S. M. (2) i M. G. (1) zwrócili się do N. B. (1) z prośbą aby zamówić im taksówkę. Jeden z mężczyzn powiedział wówczas, że nie posiada telefonu, drugi, że nie ma środków na koncie. Wówczas N. B. (1) z należącego do niego	częściowo wyjaśnienia oskarżonego S. M. (1) częściowo wyjaśnienia oskarżonego M. G. (1) zeznania świadka N. B. (1) zeznania świadka N. B. (1) zeznania świadka P. G. zeznania świadka R. W. wydruk karty interwencji z dnia 16 grudnia 2021r. dane o karalności oskarżonego S. M. (1) dane o karalności oskarżonego M. G. (1)	k. 51-53, k. 63, k. 69, k. 88, k. 416-417 k. 72, k. 84, k. 111-113, k. 152, k. 191-195, k. 275, k. 276, k. 415-416 k. 6-14, k. 35-36, k. 41-42, k. 417-420 k. 6-14, k. 35-36, k. 41-42, k. 417-420 k. 475-476, k. 477 k. 476, k. 477 k. 463 k. 449 k. 118-120 k. 121	

telefonu komórkowego zatelefonował do (...). Następnie S. M. (2) i M. G. (1) opuścili lokal, zaś N. B. (1) zaczął sprzątać. Po pewnym czasie zauważył powracającego do lokalu M. G. (1). N. B. (1) otworzył mu drzwi. Kiedy M. G. (1) stanął w drzwiach zaczął mówić, że posiada damskie perfumy przeznaczone na sprzedaż po czym zaczął go namawiać na ich zakup. W tym momencie do drzwi podszedł S. M. (2), którego N. B. (1) wpuścił do wnętrza lokalu. Mężczyzna stanął w drzwiach do pomieszczenia gospodarczego, w którym przebywał N. B. (1). S. M. (2) i M. G. (1) w pewnym momencie zaczęli pytać N. B. (1) czy posiada pieniądze i gdzie one są. Mężczyźni nie krzydzeli tylko spokojnie pytali. Mówili, żeby N. B. (1) dał pieniądze to będzie ok., że jak dobrowolnie odda to nic mu się nie stanie. N. B. (1) poinformował ich, że nie ma pieniędzy. W pewnym momencie N. B. (1) zauważył, że S. M. (2) trzyma w ręku nóż skierowany w stronę N. B. (1). Mężczyzna nie wykonywał żadnych gestów tym nożem w kierunku N. B. (1), mówił tylko, że ukradł mamie pieniądze i musi jej oddać. Następnie S. M. (2) i M. G. (1) razem zaczęli domagać się od N. B. (1) wydania pieniędzy.

Później M. G. (1) wyciągnął deskę, kawałek deski.

Kiedy N. B. (1) mówił, że nie posiada pieniędzy M. G. (1) uderzył go w nogę tym kawałkiem deski potem drugi raz ale „się ześlizgnęło po nodze” . W tym czasie N. B. (1) położył się na łóżku. W tym momencie S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego, który znajdował się na wyposażeniu lokalu, twarz N. B. (1). Wówczas mężczyzna poinformował S. M. (1) i M. G. (1), że pieniądze znajdują się w szafce pod telewizorem. S. M. (2) i M. G. (1) zabrali ze wskazanego przez N. B. (1) miejsca nie mniej niż 1000 zł i wybiegli z lokalu.

Wówczas N. B. (1) wielokrotnie uruchamiał alarm napadowy. W następstwie informacji z przycisku napadowego na miejsce zdarzenia został skierowany patrol ochrony z firmy (...) w osobach P. G. i R. W., który o godzinie 4:35 poinformował dyżurnego, że grupa interwencyjna na miejscu zastała pracownika N. B. (1), na którym nieznanymi sprawcy dokonali napadu obezwładniając go gazem. Pracownicy ochrony towarzyszyli N. B. (1) do godziny 5:20 kiedy na miejsce przyjechała grupa dochodzeniowo - śledcza Policji. Asysta

spowodowana była tyła tym, że N. B. (1) nie widział na oczy. Oskarżony S. M. (2) był wcześniej karany sędownie. Oskarżony M. G. (1) nie był dotychczas karany.			
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1.1. – 1.2	częściowo wyjaśnienia oskarżonych S. M. (1) i M. G. (1) zeznania świadków P. G. i R. W., wydruk karty interwencji z dnia 16 grudnia 2021r. zeznania świadka W. O. zeznania świadka A. M.	Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonych S. M. (1) i M. G. (1) w zakresie w jakim pozostawały one w zgodzie ze spontanicznymi, szczerymi, precyzyjnymi, konsekwentnymi i logicznymi a co za tym idzie w pełni wiarygodnymi zeznaniami pokrzywdzonego N. B.	

zeznania świadka D. D.

zeznania świadka P. S.

zeznania świadka M. M.
(2)

zeznania świadków R. H.,
N. G. M. S.

(1) a mianowicie w tej części, w której oskarżeni potwierdzili fakt bytności w lokalu położonym przy ulicy (...) w J. w nocy 16 grudnia 2021r., że w czasie zdarzenia użyli znajdującego się na wyposażeniu tego pomieszczenia gazu, że w czasie zajścia byli w posiadaniu kawałka deski oraz, że kantor opuścili z pieniędzmi pochodzącymi z kasyna. W pozostałym zakresie relacje oskarżonych nie zasługiwały na to aby dać im wiarę. Poza tym bowiem, że pozostawały w rażącej wręcz sprzeczności z informacjami podawanymi przez pokrzywdzonego N. B. (1) i korelującymi z nimi zeznaniami świadków w osobach R. W. oraz P. G. a także dokumentem w postaci wydruku karty interwencji z dnia 16 grudnia 2021r., którego prawdziwość nie była w toku postępowania kwestionowana, były one także wzajemnie ze sobą sprzeczne a dodatkowo nielogiczne i niezgodne z zasadami wiedzy oraz doświadczenia życiowego.

W tym miejscu wskazać należy, iż podczas przesłuchania w dniu 17 grudnia 2021r. o godzinie 10:30 oskarżony S. M. (2) wyjaśnił, że inicjatorem zdarzenia był pokrzywdzony, który podczas ich bytności

w kasynie zaproponował mężczyznom zarobek co miało polegać na tym, że oskarżeni mieli opuścić kasyno i wrócić do niego po chwili, wejść do pieśczenia gospodarczego, w którym przebywać miał pokrzywdzony i udawać, że biją go deską, na co przystali. Wskazał, że realizując wspólne przedsięwzięcie oskarżani przyszli do lokalu, S. M. (2) wziął deskę, która stała w pomieszczeniu gospodarczym obok łóżka po czym pokrzywdzony kazał zamknąć drzwi, wyjął pieniądze, które rozłożył na łóżku, nie przeliczając ich wręczył każdemu z oskarżonych po 500 zł, resztę pieniędzy schował do plecaka i oświadczył, że po zakończeniu zmiany o godzinie 8:00 odezwie się i im „jeszcze coś odpali”. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony utrzymywał, że w czasie zdarzenia nie było żadnego noża, był tylko gaz, który pokrzywdzony nakazał mu zabrać z salonu i deska, przy czym gaz nie został użyty.

Podczas rozprawy oskarżony stwierdził, że N. B. (1) od razu zaproponował im zarobienie po 500 złotych gdyby sfingowali rozbój a kiedy przystali na tą propozycję M. G. (1) uderzył deską w łóżko,

on zaś psiknął gazem po kantorku.

Znamienne przy tym były także słowa oskarżonego, który po odczytaniu mu wyjaśnień złożonych przez niego w innym postępowaniu potwierdził okoliczności w nich zawarte zaprzeczając kategoryczne aby oferował pokrzywdzonemu golarkę. Odnosząc się do treści złożonych uprzednio wyjaśnień wskazał, że dokładnie przypominał sobie jak to przebiegało kiedy trochę posiedział a przy tym w dacie zdarzenia znajdował się pod wpływem narkotyków twierdząc, iż w jego ocenie gaz nie został użyty skoro nie trafił w N. tylko psikał do kantorka. W złożonych wyjaśnieniach oskarżony utrzymywał, że znał N. B. (1) z tego względu, iż „piliśmy cały czas alkohol” (k. 417) dodając, że w tych spotkaniach uczestniczyły także inne osoby, w tym P. S., W. O., A. M., przy czym były to spotkania towarzyskie, zawsze z alkoholem.

Z kolei oskarżony M. G. (1) słuchany w dniu 17 grudnia 2021r. o godzinie 11:17 utrzymywał, że w nocy z 15 na 16 grudnia 2021r. przebywał w kasynie przy ulicy (...) oraz w mieszkaniu znajomych przy ulicy (...). Zaprzeczył aby wspólnie z S. M. (2) udał się do kasyna położonego przy ulicy (...).

Oskarżony wskazał przy tym, że po północy poszedł wraz ze współoskarżonym do matki S. M. (1), która przekazała synowi kwotę 300 złotych. Po zapoznaniu się w tym samym dniu z treścią wyjaśnień S. M. (1) (k. 75) podczas posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania oskarżony oświadczył, że nie podtrzymuje złożonych wcześniej wyjaśnień i przyznaje się częściowo do popełnienia zarzucanego mu czynu podnosząc: „tak jak czytałem kolegi zeznania, to tak samo jak on się przyznaję ale nie do rozboju, tylko że wspólnie z kolegą to zrobiliśmy” (k. 84). W złożonych wyjaśnieniach oskarżony utrzymywał, że oskarżeni wraz z N. B. (1) umówili się, że dokonają podziału pieniędzy z kasyna na trzech, przy czym nie było to planowane a jedynie w trakcie rozmowy kiedy N. B. (1) przyszedł zapalić papierosa „dogadali(śmy) się”. Wskazał przy tym, że w pewnym momencie mężczyźni zamknęli drzwi żeby policzyć pieniądze. W trakcie kolejnych przesłuchań oskarżony wskazywał na osoby, które uczestniczyły w spotkaniach, w których oprócz oskarżonego brał także udział N. B. (1), a które czasami miały całonocny charakter. Z kolei podczas

przesłuchania w dniu 16 lutego 2022r. oskarżony podał, że N. B. (1) podszedł do oskarżonych kiedy grali i powiedział S. M. (2) o swoim pomysle przy czym M. G. (1) stał wówczas obok i wszystko słyszał. Z uwagi na to, że propozycja pokrzywdzonego nie przekonała ich opuścili salon gier jednakże wrócili tam po chwili i kontynuowali temat, zaczęli wszystko planować krok po kroku przez około dziesięć minut, po czym od razu przestąpili do realizacji przedsięwzięcia podczas którego M. G. (1) wziął w rękę kawałek deski i pozorował uderzenia zaś S. M. (2) gazem znajdującym się na wyposażeniu lokalu „popsikał...żeby było widać, że został użyty” (k. 194). Oskarżony wskazał, że zabrał kwotę 320 złotych bowiem był dłużny N. B. (1) kwotę 200 złotych za narkotyki, S. M. (2) zabrał 500 złotych, a N. B. (1) wziął resztę, przy czym wszystkich pieniędzy było około 1700 złotych. W kolejnych wyjaśnianych oskarżony twierdził, że osoba o nicku (...) to pochodzący z S. jego zaufany kolega z (...) Ośrodka (...) w J.. W wyjaśnieniach złożonych dnia 15 marca 2022r. oskarżony stwierdził, że był dłużny N. B. (1) kwotę 200 złotych, o którą pokrzywdzony upominał się w wiadomościach zamieszczonych na

Messengerze dodając, że pomiędzy korespondencją a datą zdarzenia nie widzieli się.

Analizując wyjaśnienia złożone przez oskarżonych wskazać należy, iż oskarżony M. G. (1) dopiero po tym jak zapoznał się z treścią wyjaśnień oskarżonego S. M. (1) zmienił złożone wcześniej wyjaśnienia twierdząc, iż początkowo uważał, że przecież umówili się, że ich tam nie było, przy czym nawet wówczas nie były one zbieżne z treścią wyjaśnień złożonych przez współoskarżonego. W ocenie Sądu gdyby w rzeczywistości zajście przebiegło inaczej aniżeli przedstawił to w swojej relacji pokrzywdzony wówczas uczestniczący w nim oskarżeni potrafili by zgodnie podawać przynajmniej najistotniejsze elementy zdarzenia a mianowicie to w jaki sposób przebiegały ustalenia a przede wszystkim kiedy miały one miejsce (oskarżony S. M. (2) wskazuje wyłącznie na rozmowę z pokrzywdzonym przed opuszczeniem przez nich lokalu, zaś oskarżony M. G. (1) podnosi kwestię około dziesięciominutowej konwersacji podczas której mężczyźni mieli ustalać szczegóły krok po kroku, przy czym początkowo oskarżony S. M. (2) stwierdził, że

podczas zajścia trzymał deskę, która wcześniej stała w pomieszczeniu gospodarczym obok łóżka by w kolejnych wyjaśnieniach wskazać, iż użył jej współoskarżony, który z kolei stwierdził, że to on wziął w rękę kawałek deski i pozorował uderzenia zaś S. M. (2) gazem znajdującym się na wyposażeniu lokalu „popsikał...żeby było widać, że został użyty”. W tym miejscu wskazać należy, iż jako naiwne i nieprzekonujące należało, zdaniem Sądu ocenić wyjaśnienia oskarżonego S. M. (1) w zakresie dotyczącym użycia przez niego gazu, zwłaszcza, że początkowo twierdził, że gaz nie został użyty by następnie przed Sądem oświadczyć, iż w jego ocenie gaz nie został użyty skoro nie trafił w N. tylko psikał do kantorka.

Nieprawdziwe były także twierdzenia oskarżonego M. G. (1) jakoby użycie gazu miało wyłącznie na celu pokazanie, że gaz został użyty bez szkody dla pokrzywdzonego. Mając bowiem na uwadze korelujące w tym zakresie zeznania świadków w osobach P. G. i R. W. a przede wszystkim uwzględniając informacje zawartą w wydruku karty interwencji z dnia 16 grudnia 2021r., że do godziny 5:20, a zatem do czasu przybycia na miejsce funkcjonariuszy Policji

z grupy dochodzeniowo - śledczej, grupa interwencyjna asystowała N. B. (1) „bo ten nie widział na oczy” (k. 463) nie ulega wątpliwości, iż użycie przez oskarżonego S. M. (3) gazu miało na celu obezwładnienie pokrzywdzonego. Bez znaczenia dla karnoprawnej oceny zachowania oskarżonych pozostawały drobne rozbieżności jakie pojawiły się w zeznaniach świadków P. G. i R. W. a dotyczące tego czy pomagali pokrzywdzonemu przemywać oczy (tak świadek R. W.) czy też wyłącznie kazali mu usiąść i czekać oraz nie zacierać oczu aby nie pogorszyć stanu zdrowia N. B. (1) (tak świadek P. G.) zwłaszcza jeśli zważyć, iż ostatecznie podczas konfrontacji świadek R. W. stwierdził: „ja w dniu dzisiejszym mogę nie pamiętać. Być może sobie w dniu dzisiejszym coś źle skojarzyłem (k. 477). Przy ocenie zeznań świadków nie można było tracić z pola widzenia tego, iż wprawdzie świadek R. W. pamiętał zdarzenie z racji tego, iż jak wskazał, zarówno przed zajściem, jak i po nim nie miał „żadnej takiej sprawy jak ta” (k. 476) to jednak od zdarzenia upłynęły przeszło dwa lata co nie pozostawało bez wpływu na precyzyjne

zapamiętanie okoliczności towarzyszących zdarzeniu.

Rozbieżne były także wyjaśnienia oskarżonych w zakresie w jakim opisywali oni okoliczności wejścia w posiadanie pieniędzy. Oskarżony S. M. (2) wskazał mianowicie, iż pokrzywdzony kazał zamknąć drzwi, wyjął pieniądze, które rozłożył na łóżku nie przeliczając ich wręczył każdemu z oskarżonych po 500 zł, resztę pieniędzy schował do plecaka i oświadczył, że po zakończeniu zmiany o godzinie 8:00 odezwie się i im „jeszcze coś odpali” przy czym słuchany przed Sądem, wskazując, iż dokładnie przypominał sobie jak to przebiegało kiedy trochę posiedział, dodał że N. B. (1) od razu zaproponował im zarobienie po 500 złotych gdyby sfingowali rozbój, pomimo, że kwestę tą pominął w składanych w dniu 17 grudnia 2021r. wyjaśnieniach natomiast oskarżony M. G. (1) wskazał początkowo, że w pewnym momencie mężczyźni zamknęli drzwi żeby policzyć pieniądze, a następnie stwierdził, że zabrał kwotę 320 złotych bowiem był dłużny N. B. (1) kwotę 200 złotych za narkotyki, S. M. (2) zabrał 500 złotych, a N. B. (1) wziął resztę, przy czym wszystkich pieniędzy było około 1700 złotych. Pomijając

w tym miejscu kwestię braku wskazania przez oskarżonego S. M. (1) kwestii rozliczeń do jakich miało dojść pomiędzy współoskarżonym a pokrzywdzonym, które zdaniem Sądu powinien był zaobserwować i zapamiętać, to całkowicie niezrozumiałym jest twierdzenie jakoby N. B. (1) po zakończeniu pracy miałby im przekazywać dodatkowe pieniądze oni zaś mieliby na to przystać, zwłaszcza że oskarżony M. G. (1) nie wskazywał na tą okoliczność.

Nie bez znaczenia dla oceny prawdziwości wyjaśnień oskarżonych pozostawało, iż pokrzywdzony bezpośrednio po tym jak oskarżeni opuścili kasyno przyciskiem napadowym wielokrotnie alarmował firmę ochroniarską, która wkrótce wysłała na miejsce zdarzenia swoich pracowników. W ocenie Sądu gdyby prawdą były wyjaśnienia oskarżonych z pewnością pokrzywdzony nie byłby tak zdesperowany w dążeniu do zgłoszenia napadu. Z informacji pochodzących od świadków P. G. i R. W. wynika, że mężczyźni zastali pokrzywdzonego, który wyrażał obawy przed wpuszczeniem ich do wnętrza lokalu z uwagi na to, że spodziewał się powrotu oskarżonych. Co istotne po tym jak pracownicy ochrony

zostali wpuszczeni zaobserwowali oni pokrzywdzonego, który chodził po omacku z uwagi na to, że został „zagazowany” (k. 475). Co więcej musieli mu towarzyszyć przez blisko godzinę bowiem mężczyzna „nie widział na oczy” (k. 463). Świadek P. G. zeznał, że N. B. (1) powiedział, że „wie którzy to są sprawcy. Byli częstymi gośćmi w tym kasynie stąd ich znał. Rozpoznał ich po głosie, po ksywie, coś takiego tłumaczył” (k. 475). Zdaniem Sądu gdyby pokrzywdzony współdziałał z oskarżanymi nie miałby żadnego interesu w podawaniu tych okoliczności, które przecież w bardzo krótkim czasie od zdarzenia dorowadziły do ujawnienia i zatrzymania sprawców. Mężczyzna od początku mógł bowiem twierdzić, że żadnego z nich nie rozpoznał, zwłaszcza że byli oni zamaskowani. Co istotne to właśnie ta okoliczność spowodowała, że N. B. (1), który znał oskarżonych, z tym, że S. M. (1) z racji jego pobytów w kasynach na terenie J., w których pracował pokrzywdzony, zaś M. G. (1) był mu znany jako sąsiad jeszcze z czasów dzieciństwa kiedy wspólnie z innymi dziećmi spędzali czas na Orliku, był w stanie opisać sprawców co umożliwiło

ich zatrzymanie. Nie bez znaczenia w sprawie pozostawało, iż pokrzywdzony, jak zeznał, nie znał nazwisk oskarżonych. Okoliczność, że wcześniej podejmował próby odzyskania długów zaciągniętych przez oskarżonych podczas ich bytności w kasynach, w których obowiązki pracownicze świadczył, w żadnej mierze nie mogła sama przez się, jak starała się to wykazać obrona, przesądzać o niewiarygodność relacji N. B. (1). W złożonych zeznaniach świadek w sposób przekonujący podał powody takiego stanu rzeczy wskazując, iż przed zdarzeniem „szukał(em) tego M. na Facebooku ale nie było tam żadnych nazwisk” (k. 419 verte) oraz podając: „Potwierdzam po raz kolejny, że profil, z którym pisałem nie zawierał nazwiska G. i dlatego nawet nie wiedziałem, że on ma takie nazwisko. Ja ustaliłem ten profil po zdjęciu. Na Facebooku jest bowiem możliwość wyszukania osoby, bo jest zakładka - proponowani znajomi, gdzie oskarżony się wyświetlił” (k. 419). Analiza relacji świadka P. S. także nie wskazuje na to jakby pokrzywdzony znał nazwisko oskarżonego M. G. (1) a jedynie potwierdza, że mógł on kojarzyć jego osobę z ksywą (...). W tym

miejscu należy po raz kolejny podkreślić, że jako w pełni przekonujące należało ocenić wszystkie wypowiedzi

pokrzywdzonego N. B. (1), w których wyjaśnia powody użytego podczas przesłuchania w dniu 16 grudnia 2021r. o godzinie 8:40 sformułowania: „ja tych mężczyzn nie znam ale kojarzę ich z widzenia. Widywałem ich już wielokrotnie jak przychodzili do punktu na ul. (...), na R. i na W. też przychodzili. Tak jak mówiłem ja nie wiem jak oni się nazywają tylko ich kojarzę z widzenia” (k. 10), w tym także te, w których stwierdza: „Przy pierwszych zeznaniach ja jeszcze nie do końca byłem pewien czy to są oni dopiero później poznałem ich nazwiska” (k. 418) dodając na pytanie obrońcy oskarżonego M. G. (1): „Jak oni weszli do lokalu to ja nie byłem pewien, że to wszedł M. G. (1), nie wiedziałem tego, nie byłem pewien, przypuszczałem tylko po posturze. Ja znam oskarżonego M. G. (1). Tak jak mówiłem znałem go jako dziecko, a potem już widziałem go tylko w lokalu, nigdy poza lokalem. On był tak zamaskowany kiedy wchodził, że ja go nie rozpoznałem. Nie byłem przekonany, a nie chciałem składać fałszywych zeznań. Później na komisariacie jak

zobaczyłem osobę i wizerunek, to wiedziałem już, że to byli oni. Ja chciałbym tylko się dowiedzieć czy pytający mnie mają świadomość jak to jest dostać gazem pieprzowym. Ja byłem w ciężkim stanie, nie spałem całą noc kiedy zostałem spryskany gazem. W pierwszej chwili nie wiedziałem kto to jest, dlatego nie podałem danych osobowych sprawcy. Na komisariacie powiedziałem wszystko.” (k 419 verte). W tym miejscu wskazać należy, iż Sąd jako w pełni wiarygodne ocenił zeznania pokrzywdzonego N. B. (1). Spontaniczna, szczerą, jasną i konsekwentną relacją świadka pozwoliła Sądowi zrekonstruować stan faktyczny niniejszej sprawy. Dokonując analizy informacji pochodzących od pokrzywdzonego Sąd dostrzegł, iż świadek każdorazowo w sposób w pełni przekonujący odnosił się do wzbudzających wątpliwości kwestii, które logicznie tłumaczył. Przykładowo będąc słuchany po raz pierwszy N. B. (1) podał, iż poczęstował oskarżonych papierosami dodając, że jeden z nich palił, ten niższy. Następnie podczas rozprawy w dniu 21 września 2022r. pokrzywdzony dookreślił, iż „Ja nie paliłem

papierosa z oskarżonym, tylko dałem mu papierosa i on go zapalił chyba w lokalu, tam była popielniczka, nie pamiętam jednak tej sytuacji abym ja palił z nim tego papierosa. Nie pamiętam czy widziałem jak palący papierosa mężczyzna palił go” (k. 419 verte) co dodatkowo utwierdza przekonaniu, iż pokrzywdzony także w tym momencie nie wdział twarzy oskarżonego S. M. (1). Wyjaśnienia wymagała także kwestia otwarcia drzwi oskarżanemu S. M. (2) po tym jak do lokalu powrócił oskarżony M. G. (1). Także i tą okoliczność pokrzywdzony opisał szczegółowo wskazując: „Kiedy wszedł G. do kantorka drzwi za nim się zamknęły i my dalej rozmawialiśmy w kanciapie, ja potem musiałem jeszcze raz przycisnąć przycisk podobnie jak wcześniej, kiedy wpuszczałem G., żeby wpuścić M.. Podejrzewam, że oni wtedy zorientowali się gdzie trzeba przyciskać, żeby opuścić lokal, zresztą ten przycisk nie był jakoś schowany, on wisiał” (k. 418 verte). Nie uszło uwadze Sądu także i to, iż pokrzywdzony, który przed rozprawą złożył wnioski o przesłuchanie w drodze wideokonferencji motywując go strachem przed oskarżonymi i wskazując: „nie chciałbym mieć z nimi cokolwiek

do czynienia. Uważam oskarżonych za osoby niebezpieczne i nie chcę przebywać w ich pobliżu, tym bardziej, że raz byłem przez nich poszkodowany” (k. 409) ostateczne po tym jak stanął się na terminie rozprawy w swoich zeznaniach starał się precyzyjnie opisać wszystko, w tym także okoliczności poprzedzające zdarzenie, zwłaszcza, że będąc obecny podczas przesłuchania oskarżonych miał możliwość zapoznania się z przyjętą przez nich linią obrony. W złożonych zeznaniach pokrzywdzony odnosząc się do wypowiedzi oskarżonego S. M. (1) dokładnie opisał okoliczności w jakich oskarżony zaproponował mu golarkę co wykazał posiadanymi wiadomościami tekstowymi zawierającymi dodatkowo zdjęcie dowodu osobistego oskarżonego S. M. (1), wskazując dodatkowo w jaki sposób postąpił oskarżony po tym jak N. B. (1) zwrócił mu kartę debetową, którą u niego zastawił. Oceniając zeznania pokrzywdzonego Sąd miał także na względzie okoliczność, iż N. B. (1) w żadnym momencie nie starał się dodatkowo obciążać oskarżonych swoimi zeznaniami, co dodatkowo utwierdza

w przekonaniu o prawdziwości złożonej przez niego relacji. Konsekwentnie podając, iż oskarżony S. M. (2) w obecności oskarżonego M. G. (1) trzymał w ręce nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego jednocześnie podawał: „On nie wykonywał żadnych gestów tym nożem w moim kierunku. Ten co trzymał ten nóż to mówił coś takiego, że mamie ukradł i musi jej oddać pieniądze. Oni tak mówili do mnie, pytali mnie gdzie są pieniądze” (k. 11). Co istotne w złożonych wyjaśnieniach oskarżony M. G. (1) wskazał, że po północy poszedł wraz ze współoskarżonym do matki S. M. (1), która przekazała synowi kwotę 300 złotych (k. 72) by w kolejnych wyjaśnieniach podać, że po opuszczeniu kasyna przy ulicy (...) wraz z S. M. (2) udali się między innymi do jego mamy aby oddać jej pieniądze. (k. 152). Także opisując zachowanie oskarżonych pokrzywdzony nie dodawał dramaturgii zajściu lecz konkretnie wskazywał, że oskarżeni „nie krzyczeli, oni to mówili spokojnie. Mówili żebym dał pieniądze to będzie ok., że jak dobrowolnie oddam to mi się nic nie stanie” (k. 11). Wątpliwość Sądu nie budziła także kwestia użytego podczas zajścia przez oskarżonego

M. G. (1) kawałek deski. Punktowany przez obronę brak obrażeń na ciele pokrzywdzonego w żadnej mierze nie może przesądzać o niewiarygodności relacji pokrzywdzonego w tym zakresie, który kategorycznie i konsekwentnie w toku całego procesu powoływał tą okoliczność. Wprawdzie w początkowej fazie postępowania N. B. (1) stwierdził, że został jedynie raz uderzony deską, która przy drugim uderzeniu ześlizgnęła się po nodze pokrzywdzonego by przed Sądem stwierdzić: „Mówiąc o tych uderzeniach w nogę chcę powiedzieć, że ja już podkreślałem, że to nie były czyste uderzenia, pierwsze to było takie draśnięcie, że rzeczywiście cios tak jak mówił oskarżony poszedł w materac. Ja teraz uważam, że one w ogóle miały na celu bardziej zastraszenie mnie niż spowodowanie mi jakiejś krzywdy, bo wtedy gdyby miała mi się stać jakaś krzywda, to z pewnością mogła by mi się stać” (k. 418 verte), jednakże nie można tracić z pola widzenia tego, iż od początku pokrzywdzony wyraźnie wskazywał, że nie wybiera się do lekarza bo czuje się dobrze, dodając: „nie mam żadnych widocznych obrażeń” (k. 11) co potwierdził przesłuchujący go

funkcjonariusz Policji. W ocenie Sądu gdyby w rzeczywistości pokrzywdzony zamierzał przedstawić nieprawdziwy obraz zdarzenia mógłby w obecności funkcjonariusza powoływać się na bolesność nogi, która nie musiała w niedługim czasie po zajściu a nawet później doznać widocznych obrażeń zwłaszcza, że od początku pokrzywdzony nie mówił o sile uderzenia, które zostało zadane w zabezpieczoną odzieżą nogę. Nie bez znaczenia w sprawie pozostawała przy tym kwestia dynamiki zdarzenia, czasu w jakim do niego doszło, a zatem w środku nocy, wówczas gdy pokrzywdzony wykonywał swoje obowiązki od przeszło ośmiu godzin oraz tego, iż zajście relacjonował o godzinie 8:40, przy czym do tego czasu nie odpoczywał co także nie pozostawało bez wpływu dla dokładnego opisu przez niego przebiegu zdarzenia. Oceniając zeznania pokrzywdzonego Sąd po raz kolejny podkreśla, iż N. B. (1) nawet wówczas gdy składał zeznania po tym jak, na wniosek obrońcy odebrano od niego przyrzeczenie, oskarżeni podawali na jego temat nieprawdziwe treści między innymi jakoby nadużywał wraz z nimi alkoholu, nie starał się dodatkowo obciążać żadnego z oskarżonych,

jak powyżej wskazano, nawet potwierdzając ich słowa a zatem twierdząc, że było „tak jak mówił oskarżony” pomimo, iż, jak później zeznał: „Ja już teraz nie pamiętam tej sytuacji, to było już ponad pół roku temu, jeżeli tak wtedy powiedziałem to tak musiało być” (k. 418 verte).

Obnosząc się z kolei do dokumentów w postaci screenów rozmowy prowadzonej pomiędzy oskarżonym M. G. (1) i jego kolegą załączonych przez W. O., która pomimo, że nie pozostawała już w związku z M. G. (1) weszła na jego konto na Messengerze i zrobiła wskazane screeny chcąc w ten sposób, jak zeznała, „jakoś pomóc M.” (k. 437) wskazać należy, iż w świetle dokonanej powyżej oceny dowodów nie ulega wątpliwości, że informacje zwarte w załączonych dokumentach są jedynie dowodem na to, iż oskarżony M. G. (1) w ten sposób napisał nie zaś, że w rzeczywistości miało to miejsce. Na marginesie powyższych rozważań należy dodatkowo zauważyć, że oskarżony M. G. (1) nie tylko starał się umniejszyć swoją rolę w bezprawnym procederze pomawiając pokrzywdzonego o współudział w przestępstwie ale także w toku postępowania złożył wyjaśnienia, w

których utrzymywał, że pokrzywdzony uczestniczy w dystrybucji substancji narkotycznych co skutkowało czynnością przeszukania pomieszczeń mieszkalnych zajmowanych przez N. B. (1) i jego rodziców.

Dokonując oceny zeznań wnioskowanych przez obronę świadków, którzy mieli potwierdzić okoliczności podawane przez oskarżonych, w tym przede wszystkim to, iż wspólnie z N. B. (2) spędzali czas, niejednokrotnie spożywając alkohol wskazać w pierwszej kolejności należy, iż świadek W. O., która pomimo, że nie pozostawała już w związku z M. G. (1) weszła na jego konto na Messengerze i zrobiła screeny rozmowy prowadzonej pomiędzy oskarżonym i jego kolegą, którego nie zna aby w ten sposób pomoc M., o czym wyżej, słuchana przed Sądem dodała: „W mojej ocenie oskarżeni znali N.. Nieraz słyszałam, że oni się znali bo J. jest na tyle duża, że się wie. Każdy o wszystkim wie. To się roznosi” (k. 437) chociaż w postępowaniu przygotowawczym stwierdziła, że nie zna N. B. (1), że nigdy go nie widziała (k. 183-190). Świadek A. M. nie podtrzymał zeznań z postępowania przygotowawczego,

choć to właśnie ta relacja w ocenie Sądu była szczerą, twierdząc, że to nie jego słowa, że był naćpany podczas gdy w toku śledztwa zeznawał wyłącznie o tym, że oskarżonych i pokrzywdzonego widywał wyłącznie w kasynie, przy czym N. B. (1) pracował w kasynach jako kasjer. Przed Sądem świadek zeznał natomiast: „Miałem takie dwie sytuacje jedna dotyczyła spotkania B. z G. a druga dotyczyła obydwu oskarżonych i wtedy T. pożyczał 10 złotych” – jedna, że N. podał rękę M. G. (1) a zatem znają się bowiem „jak ktoś się nie zna to nie podaje sobie ręki”. A druga, że byli obaj oskarżeni i N., i N. pożyczył M. 10 złotych. W ocenie świadka było to pożyczenie koledze nie zaś osobie obcej bo „kto by normalny pożyczył osobie obcej pieniądze” (k. 434), przy czym w początkowej fazie przesłuchania twierdził: „ja widziałem jak N. nieraz pożyczał S. pieniądze” (k. 434), chociaż jak wskazano wyżej relacjonował jedynie o jednorazowej pożyczce.

Z kolei świadek D. D. stwierdził, że zna N. B. (1) z racji jego pracy w kasynach. Zeznał, że czasie kiedy grał na maszynie słyszał rozmowę N. z M., w której M. zobowiązał się do zwrotu kwoty 200 złotych N. B. (1) (k. 314-317).

Przed Sądem świadek wskazał, że widział jak M. G. (1) rozmawia z pokrzywdzonym oraz że N. B. (1) rozmawiał także z S. M. (2) (k. 436)

Natomiast świadek P. S. podał, że składa zeznania bowiem dowiedział się od M. G. (1) kiedy ten wyszedł z aresztu, że N. twierdzi, że nie zna oskarżonych natomiast on był świadkiem jak parę razy rozmawiali z N. w kasynie, że rozmawiali po koleżeńsku dodając „ja nie słuchałem o czym oni rozmawiali zwłaszcza, że tam był taki kantorek, tam były drzwi uchylone i oni przez te drzwi rozmawiali z N. a ja w tym czasie grałem sobie”. Na pytanie obrońcy oskarżonego M. G. (1) świadek dodatkowo zeznał, że widział „M. i N. na przykład w galerii jak ze sobą rozmawiali parę razy” zaś świadek akurat przypadkowo tamtędy przechodził ale nie wspomniał o tym podczas swobodnej wypowiedzi chociaż jak twierdził wiedział, że ma zeznawać na okoliczność znajomości oskarżonych z pokrzywdzonym.

Z kolei świadek M. M. (2) zeznając na temat znajomości N. B. (1) i M. G. (1), podał, że wskazują na nią dwie wiadomości tekstowe przesłane świadkowi, w których pokrzywdzony próbuje nawiązać kontakt

z oskarżonym za pośrednictwem świadka. Poza tym zeznał, że uważa, że pokrzywdzony zna także S. M. (1) albowiem nie raz widział jak rozmawiali w kasynie, rozmawiali jakby się znali, czasami też sobie pokazywali coś na telefonach

Lektura zeznań wskazanych powyżej świadków nie pozostawia wątpliwości, iż pomimo że starali się dopomóc oskarżonym w umniejszeniu ich roli w przestępstwie czynili to nieumiejętnie a przy tym żaden ze świadków faktycznie nie potwierdził tego aby znajomość oskarżonych z N. B. (1) miała inny aniżeli służbowy charakter. Co istotne pokrzywdzony N. B. (1) od początku potwierdzał, że starał się utrzymywać poprawne relacje z oskarżonymi albowiem obawiał się ich domyślając się czym oskarżeni się trudnią skoro wielokrotnie przynosili do kasyn droższe rzeczy w postaci alkoholu, perfum, słodyczy, które sprzedawali za połowę ceny. Z informacji pochodzących od pokrzywdzonego wynika, że także w noc zdarzenia był względem nich uprzejmy. Pomimo, że mieli zamaskowane twarze poczęstował ich papierosami, zamówił taksówkę aby „mieć z

nimi dobry kontakt” (k. 10). Również podczas poprzednich bytności oskarżonych w kasynach na terenie J., w których pracował pokrzywdzony N. B. (1) pożyczał im pieniądze umożliwiając tym samym dalszą grę, wziął w zastaw przedmioty zaoferowane przez oskarżonego S. M. (1) chociaż nie powinien był tego robić „ale jeżeli ktoś przez pół godziny siedzi przy barze i namawia mnie, żeby dać mu 5 zł to w końcu tak postąpiłem” (k. 420),

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka R. H., N. G., M. S., którzy jako funkcjonariusze Policji nie mieli żadnego interesu w składaniu nieprawdziwej treści relacji. Na marginesie wskazać można jedyne, iż ostatecznie całkowicie bez znaczenia pozostawała kwestia udzielonej pokrzywdzonemu przy użyciu soli fizjologicznej pomocy czego świadkowie nie byli w stanie potwierdzić albowiem mając na uwadze zeznania świadków P. G. i R. W. oraz uwzględniając wydruk karty interwencji z dnia 16 grudnia 2021r. nie ulega wątpliwości, że wobec pokrzywdzonego został użyty gaz, który spowodował, że N. B. (1) nie widział na oczy przez długi czas.

		Brak było przyczyn by kwestionować wartość dowodową zgromadzonych w sprawie dokumentów. Pochodzą one od podmiotów uprawnionych do ich wydania, sporządzone zostały w przepisanej formie, brak jest podstaw, by zarzucić im nierzetelność lub nieprawdziwość.	
1.2. <i>Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1.1 1.1.	wyjaśnienia oskarżonych S. M. (1) wyjaśnienia oskarżonego M. G. (1) zeznania świadków G. Z., R. G., K. Ł., B. T.	Sąd nie dał wiary naiwnym i całkowicie nieprzekonującym, z podanych wyżej względów, wyjaśnieniom oskarżonych S. M. (1) i M. G. (1) w zakresie w jakim utrzymywali, iż pokrzywdzony N. B. (1) zainicjował przestępstwo a następnie w nim uczestniczył umniejszając dodatkowo swój udział w zbrodni. Zeznania świadków G. Z., R. G., K. Ł., B. T. pozostawały bez znaczenia dla czynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.	

PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1 Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I II	S. M. (2) M. G. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Oceniając krytycznie wyjaśnienia oskarżonych, a także zeznania świadków oraz dokumenty stanowiące dowód w sprawie pod kątem ich wiarygodności, czyniąc w oparciu o nie ustalenia faktyczne, Sąd uznał, że oskarżony S. M. (2) w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z M. G. (1) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocy w ten sposób,</p>			

że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L.. Swoim zachowaniem oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k.

W świetle zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego nie ulega także wątpliwości, że oskarżony M. G. (1) swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 16 grudnia 2021r. w J., woj. (...) przy ulicy (...) działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. (2) dokonali rozboju na osobie N. B. (1) w ten sposób, że w pawilonie z automatami do gier po uprzednim wejściu do lokalu podejrzany S. M. (2) trzymając w ręku nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego zażądał wspólnie z M. G. (1) wydania pieniędzy grożąc mu jednocześnie pobiciem a po odmowie wskazania

miejsca przechowywania pieniędzy użyli wobec pokrzywdzonego przemocą w ten sposób, że M. G. (1) dwukrotnie uderzył N. B. (1) deską w nogę a S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego twarz pokrzywdzonego czym doprowadzili go do stanu bezbronności w wyniku czego N. B. (1) wskazał miejsce przechowywania pieniędzy w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, którą sprawcy zabrali w celu przywłaszczenia po czym zbiegli z miejsca zdarzenia czym działali na szkodę N. B. (1) oraz (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L., wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 280 § 2 k.k.

Działanie przestępne oskarżonych polegało na użyciu wobec osoby N. B. (1) groźby pobicia oraz przemocą rozumianej jako zastosowanie siły fizycznej, fizycznego przymusu mających na celu doprowadzenie do podjęcia przez pokrzywdzonego decyzji woli zgodnej z zamierzeniami sprawców (nieprzeciwstawiania się czynnościom podejmowanym przez sprawców). S. M. (2) po tym jak pokrzywdzony otworzył drzwi wejściowe do kasyna trzymanym w ręku nożem skierowanym w stronę pokrzywdzonego groził mu żądając wydania

pieniędzy. W tym czasie stojący nieopodal M. G. (1), którego N. B. (1) wcześniej wpuścił do pomieszczenia kasyna a który najpierw usiłował sprzedać pokrzywdzonemu perfumy po wejściu S. M. (1) wraz z nim zaczął dopytywać się pokrzywdzonego o pieniądze następnie wraz z S. M. (2) zażądał ich wydania. Po chwili M. G. (1) wyciągnął kawałek deski a kiedy N. B. (1) nadal twierdził, że nie posiada pieniędzy M. G. (1) uderzył go w nogę tym kawałkiem deski potem drugi raz ale „się ześlizgnęło po nodze” . W tym czasie N. B. (1) położył się na łóżku. Wówczas S. M. (2) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego, który znajdował się na wyposażeniu lokalu, twarz N. B. (1) co doprowadziło do wyjawienia S. M. (2) i M. G. (1) przez N. B. (1) miejsca, w którym przechowywane są pieniądze w kwocie nie mniejszej niż 1000 zł, które S. M. (2) i M. G. (1) zabrali i wybiegli z lokalu.

W niniejszej sprawie oskarżeni posługiwali się nożem i gazem, którym obezwładnili pokrzywdzonego.

Oskarżeni zarzucanego czynu dopuścili się działając z zamiarem bezpośrednim za czym przemawiają obok

informacji pochodzącej od pokrzywdzonego, który dokładnie opisał zachowanie oskarżonych do jakiego doszło w miejscu jego zatrudnienia w godzinach nocnych dnia 16 grudnia 2021r., także powołane powyżej okoliczności, które utwierdzają w przekonaniu, iż najpóźniej w chwili stosowania względem pokrzywdzonego groźby w świadomości obu oskarżonych powstał zamiar dokonania zaboru znajdującego się w kasynie mienia.

Sąd podzielił przy tym pogląd wyrażony przez Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 4 października 2012 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II AKa 345/12, że dla przyjęcia współsprawstwa z art. 280 § 2 k.k. tego współdziałającego, który samodzielnie nie posługiwał się niebezpiecznym przedmiotem, wystarczy, aby miał on świadomość, że współdziała z osobą, która takim przedmiotem się posługuje i aby na to się godził, tzn. akceptował taki stan. Dla bytu przestępstwa z art. 280 § 2 k.k. nie jest także konieczne, aby sprawcy, działając wspólnie, uzgodnili uprzednio, że rozboju dokonają z użyciem niebezpiecznego

narzędzia. W realiach niniejszej sprawy sytuacja taka niewątpliwie zachodzi. Jak wykazano oskarżony M. G. (1) w chwili gdy oskarżony S. M. (2) trzymał nóż skierowany w stronę pokrzywdzonego stał w bliskiej odległości i wraz ze współoskarżonym żądał wydania pieniędzy następnie wyciągnął on kawałek deski a kiedy N. B. (1) nadal twierdził, że nie posiada pieniędzy uderzył go w nogę tym kawałkiem deski potem drugi raz ale „się ześlizgnęło po nodze” , zaś kiedy N. B. (1) położył się na łóżku S. M. (2) w obecności M. G. (1) dwukrotnie spryskał strumieniem gazu pieprzowego, który znajdował się na wyposażeniu lokalu, twarz N. B. (1) po czym mężczyźni zabrali mienie i oddalili się z miejsca zdarzenia. Suma tych okoliczności jednocześnie wskazuje na stan świadomości oskarżonego M. G. (1), który niewątpliwie, w ramach porozumienia, do którego doszło pomiędzy oskarżonymi w sposób konkludentny w trakcie wypełniania znamion czynu, zrealizował wraz z oskarżonym S. M. (2) przypisane im przestępstwo traktując je jako własne.

Z ustaleń poczynionych w toku postępowania, jak wskazano powyżej,

wynika, że oskarżonym można przypisać winę. Oskarżeni S. M. (2) i M. G. (1) rozpoznawali znaczenie swojego czynu i mieli możliwość kierowania swoim postępowaniem a społeczna dezaprobata ich zachowania była im znana zarówno w chwili podjęcia decyzji o działaniu jak i w trakcie jej realizacji. Oskarżeni nie znajdowali się przy tym w żadnej nadzwyczajnej sytuacji motywacyjnej, która zniewalałaby ich do podjęcia działania sprzecznego z normą prawną. Mogąc zachować się zgodnie z nią świadomie postąpili wbrew niej.

#	1.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	1.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz			

zwięźle o powodach uniewinnienia			
<i>KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M. (2)	punkt I	punkt I	<p>Obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przestępstwo, którego dopuścił się oskarżony godzi w podstawowe dobra prawnie chronione jakimi są zdrowie oraz mienie, - bezpośredni zamiar popełnienia czynu, - uprzednia karalność oskarżonego, - działanie wspólnie i w porozumieniu, - oskarżony przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w godzinach nocnych w miejscu zatrudnienia pokrzywdzonego, który powinien móc czuć się tam bezpiecznie - pomówienie pokrzywdzonego o współudział w przestępstwie <p>Sąd nie dopatrzył się zaistnienia w sprawie w przypadku oskarżonego</p>

			jakichkolwiek okoliczności łagodzących.
M. G. (1)	punkt II	punkt III	<p>Obciążające:</p> <ul style="list-style-type: none"> - przestępstwo, którego dopuścił się oskarżony godzi w podstawowe dobra prawnie chronione jakimi są zdrowie oraz mienie, - bezpośredni zamiar popełnienia czynu, - działanie wspólnie i w porozumieniu, - oskarżony przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w godzinach nocnych w miejscu zatrudnienia pokrzywdzonego, który powinien móc czuć się tam bezpiecznie - pomówienie pokrzywdzonego o współudział w przestępstwie - nie bez znaczenia dla wymiaru kary względem oskarżonego pozostawała jego postawa w trakcie śledztwa kiedy utrzymywał, że pokrzywdzony zajmuje się dystrybucją narkotyków co skutkowało przeprowadzeniem w miejscu zamieszkania N. B. (1) przeszukania i naraziło go na dodatkowe nieprzyjemności <p>Łagodzące:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niekaralność oskarżonego, której jednak nie można przeceniać z racji młodego

			wieku oskarżonego oraz tego, że winna ona być normą w społeczeństwie
S. M. (2) M. G. (1)	punkt I, II	punkt V	Zdaniem Sądu zasadnym było orzeczenie solidarnie względem oskarżonych zadośćuczynienia w kwocie 1000 złotych na rzecz N. B. (1). Sąd określając kwotę miał na uwadze fakt, iż zachowanie oskarżonych miało charakter umyślny, zaś pokrzywdzony przez dłuższy czas po zdarzeniu miał ograniczone widzenie. Podkreślić też należy, że zadośćuczynienie będzie oddziaływać na oskarżonych w kierunku stabilizacji właściwej postawy wobec wartości i dóbr chronionych prawem.
S. M. (2) M. G. (1)	punkt I, II	punkt II, IV	Stosownie do treści przepisu art. 41a § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonych za przypisane im zbrodnie zakazy zbliżania się do pokrzywdzonego N. B. (1) oraz zakazy kontaktowania się z nim. Oskarżeni bowiem swoim zachowaniem dopuścili się umyślnego przestępstwa z użyciem przemocy. Nie ulega przy tym wątpliwości, że pokrzywdzony wymaga i będzie wymagać także w przyszłości wzmoczonej karnoprawnej ochrony. W tym stanie rzeczy Sąd orzekł wskazane zakazy na okres 3 lat ustalając

			odległość na 50 metrów. Tak orzeczone środki karne winny uświadomić oskarżonym naganność ich postępowania i zapobiec powrotowi do przestępstwa.
S. M. (2) M. G. (1)	punkt I, II	punkt VI	na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. Sąd zwrócił (...) Sp. z o.o. z siedzibą w L. dowód rzeczowy w postaci zabezpieczonego gazu, zaś oskarżonemu M. G. (1) należący do niego telefon komórkowy albowiem stały się one zbędne dla postępowania
1Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
S. M. (2)	punkt I	punkt VII	zaliczenie na poczet wymierzonej kary okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego znajduje oparcie w przepisie art. 63 § 1 k.k.
M. G. (1)	punkt II	punkt VII	zaliczenie na poczet wymierzonej kary okresu tymczasowego aresztowania oskarżonego znajduje oparcie w przepisie art. 63 § 1 k.k.
6. inne zagadnienia			
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii			

<p>mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosowa 1 określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
<p>7. Koszty procesu</p>		
<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>	
<p>VIII IX</p>	<p>O kosztach nieopłaconej obrony z urzędu oskarżonego S. M. (1) orzeczono na podstawie przepisu art. 29 ust.1 ustawy – Prawo o adwokaturze.</p> <p>Mając na względzie sytuację materialną oskarżonych Sąd, na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił ich od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym od opłat.</p>	
<p>1Podpis</p>		
<p>Karin Kot</p>		